

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobkyně: **I. B.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 21. 9. 2005, č. j. 41 Cad 69/2005 – 14,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 23. 8. 2004, č. 286 109 960/522, byla zamítnuta žádost žalobkyně o starobní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 29 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Žalobkyně v podané žalobě žádala nové přehodnocení žádosti a žalovaná ve vyjádření k žalobě navrhla zrušení svého rozhodnutí pro nedostatečně zjištěný skutkový stav věci. Krajský soud v Ústí nad Labem rozsudkem ze dne 21. 9. 2005, č. j. 41 Cad 69/2005 – 14, zrušil rozhodnutí žalované ze dne 23. 8. 2004, č. 286 109 960/522 pro vady řízení, vrátil věc žalované k dalšímu řízení a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Proti tomuto rozsudku podala žalovaná (dále jen „stěžovatelka“) včas kasační stížnost a přislíbila její odůvodnění ve lhůtě 10 dnů.

Krajský soud v Ústí nad Labem usnesením ze dne 28. 11. 2005, č. j. 41 Cad 69/2005 – 23, vyzval stěžovatelku, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení tohoto usnesení doplnila kasační stížnost o důvody uvedené v ustanovení § 103 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Současně stěžovatelku vyzval, aby ve stejné lhůtě zmocnila zaměstnance, který za ni bude jednat, a předložila doklad o právnickém vzdělání zástupce. Zároveň stěžovatelku poučil o tom, že pokud nebude této výzvě vyhověno, soud řízení o tomto podání odmítne. Uvedené usnesení bylo stěžovatelce doručeno dne 6. 12. 2005.

Protože stěžovatelka na výzvu soudu ve lhůtě soudem stanovené nereagovala, Krajský soud v Ústí nad Labem dne 20. 1. 2006 předložil spis Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud zjistil, že podmínky ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. jsou splněny, neboť kasační stížnost podepsala JUDr. Irena Hrdličková, o které je Nejvyššímu správnímu soudu známo, že je pověřena zastupováním stěžovatelky v řízeních o kasačních stížnostech a má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Nejvyšší správní soud však dospěl k závěru, že za situace, kdy stěžovatelka nereagovala na výzvu krajského soudu k doplnění kasační stížnosti, kasační stížnost nadále nesplňuje náležitosti předepsané ustanovením § 106 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 103 odst. 1 s. ř. s.

Podle ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně. Podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví mu k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

Z výše uvedeného plyne, že kasační stížnost podaná stěžovatelkou zůstává neurčitá a nekonkrétní. V textu kasační stížnosti stěžovatelka neuvádí, v jakém rozsahu napadá rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 21. 9. 2005, č. j. 41 Cad 69/2005 – 14, ani žádný z důvodů kasační stížnosti podle ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. Z textu kasační stížnosti tak není seznatelné, v čem stěžovatelka spatřuje nesprávnost napadeného rozsudku krajského soudu, resp. jaká pochybení krajskému soudu vytýká.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, pokud stěžovatel v kasační stížnosti neuvede, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá rozhodnutí, proti němuž kasační stížnost směřuje (§ 106 odst. 1 s. ř. s.), a tyto vady k výzvě soudu nebyly odstraněny, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2003, č. j. 2 Ads 29/2003 – 40, publikované ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 6/2003).

Tak tomu je v posuzované věci, kdy stěžovatelka pouze přislíbila pozdější odůvodnění kasační stížnosti. Takto formulovanou kasační stížnost považuje Nejvyšší správní soud za nedostačující ve smyslu ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. se zřetelem k ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud uzavírá, že stěžovatelka byla řádně vyzvána k odstranění vytýkaných vad kasační stížnosti a byla současně poučena o následcích nerespektování této výzvy. Vytýkané vady stěžovatelka v zákonné lhůtě neodstranila. Vzhledem k tomu, že citované údaje nebyly stěžovatelkou doplněny, nebyly splněny podmínky ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s.

Za této situace nezbylo Nejvyššímu správnímu soudu než kasační stížnost podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítnout, neboť tato nebyla ve stanovené lhůtě doplněna a v řízení není možno pro tento nedostatek pokračovat.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. července 2006

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu